

УЛЦЕРОЗЕН КОЛИТ

(от анонимен)

2 април 2011 година

„Чрез решаване на конфликта, бе излекувана „болестта“ ми!

Аз съм мъж на 46 години и бих искал да споделя с вас моя опит с GNM.

От доста години работя за електрическа компания (ще я наричам Бен & Брос), като подизпълнител. Един ден, ей-така, един началник от държавната електрическа компания дойде и ми предложи работа. Дадох двуседмично предизвестие и зачаках да се присъединя към това, което считах за работа-мечта. Беше върхът да работиш за държавен доставчик на енергия. Чувствах се толкова щастлив и привилегирован.

Два месеца след като започнах работа за електрическата компания, работехме върху нещо, а предишният ми работодател, Бен & Брос, работеха като подизпълнители малко по-надолу по улицата, с машина, с която бях свикнал да работя, когато работех там. Един от мъжете от Бен & Брос дойде при нас, за да каже, че алармите на машината са се включили, което означаваше, че са ударили подземни електропроводи и имат нужда от помощ. И двамата с колегата ми бяхме запознати с машината и с електрическите кабели, затова отидохме да видим какво са ударили.

Погледнахме в дупката и колегата ми каза на служителя на Бен & Брос да мръдне машината назад, за да можем да видим по-добре какво е положението. Това е стандартна процедура, която и двамата бяхме правили преди при подобни обстоятелства. Когато машината даде назад, кабелите се оплетоха и стана голяма експлозия. Навсякъде пушеха трансформатори, прасяха жиците към всяка къща в квартала и всички работещи електроуреди изгоряха. Хората можеха да пострадат, но за учудване, нищо не се случи.

Оправихме проблема, но и двамата с колегата ми бяхме силно шокирани и потресени от случилото се, тъй като нито един от нас не беше преживявал подобно нещо преди, а работехме това от 20 години.

Мисълта, която се въртеше в главата ми бе, че ще бъда уволнен заради това. Изпитателният ми срок беше една година, а аз работех само от два месеца. За компанията е много лесно да уволнява служители през тази първа година, ако решат да го направят. Мислех си, че Бен & Брос могат да ме обвинят, заради молбата да преместят машината, въпреки, че не аз го бях предложил. Смятах, че може да кажат това от злост, защото бяха ядосани, че напуснах фирмата им, а аз бях доста ценен кадър за тях.

Същата нощ умирах от студ, едва си изядох вечерята и не можах да спя. Смятах, че ще загубя така мечтаната работа. Очаквах на следващия ден да бъда разпитан. Никой не каза нищо. Минаха два дни, три дни, седмица, две седмици. Никой не ме попита за станалото, но аз продължавах да се притеснявам. В крайна сметка, около 3-4 седмици по-късно, прекият ми началник каза, че Бен & Брос са платили всички щети и са наясно с виновника. Облекчението ми беше огромно!

След около седмица имах кръв в изпражненията си. Отначало беше едва забележимо, после стана по-осезаемо и по-интензивно. Изпражненията ми приличаха на кървава диария. Съпругата ми и аз не бяхме запознати много добре с GNM все още. Лекарят ми предложи да направи колоноскопия. Диагнозата бе улцерозен колит. Ако се поинтересувате какво представлява това, ще ви кажат, че е нещо, с което ще трябва да живеете до края на живота си. Пих предписаните ми лекарства около месец, но продължих да чета за GNM и успях с точност да определя конфликтния шок – експлозията – след това тревогата, заради евентуалното обвинение от бившата ми компания и възможното уволнение. Обяснението на GNM за улцерозен колит е „неприятен, несмилаем гняв“, който (в моя случай) беше чувството за неправомерно обвинение в измама на застрахователната компания. Ето как се чувствах!

Измина година и половина от поставяне на диагнозата, но не съм имал никакви проблеми. Червата ми са напълно излекувани, защото конфликтът беше напълно решен. Преминах изпитателния срок и вече не се притеснявах, че ще изгубя мечтаната работа. Ако бях продължил да се тревожа за случката, щях да имам непрекъснати рецидиви, които правят състоянието хронично.

С решаването на конфликта, аз успях да излекувам „болестта“ си! Не можеше да бъде полесно!

Обяснение: Този случай е добър пример за силно субективния характер на конфликтния шок („Мисълта, която се въртеше в главата ми бе, че ще бъда уволнен заради това“).

Биологичният конфликт, свързан с червата е „гневен залък“, който човек субективно не може да „смели“. Ние, хората, можем да преживеем такива конфликти за „несмилаем залък“ и по образен начин („...чувството за неправомерно обвинение в измама на застрахователната компания. Ето как се чувствах!“).

По време на активната фаза чревните клетки се размножават, с цел да се образува повече храносмилателен сок, за да може „несмилаемият“ залък да се усвои по-добре и да се смели. Докато психиката и автономната нервна система са в състояние на стрес („продължавах да се притеснявам“) със студени крайници (студена фаза), загубата на апетит и безсънието, в този момент не са симптоми на органното ниво.

С решението на конфликта („Облекчението ми беше огромно!“) започва лечебната фаза. По време на лечебния процес, образувалите се допълнителни клетки, които вече не са нужни, се разрушават и отстраняват, което е съпроводено с диария – един положителен знак за това, че процесът на естествено отстраняване на клетките е в ход и че се елиминира „несмилаемият залък“. Кръвта в изпражненията показва, че конфликтната активност е била интензивна (клетъчната пролиферация на ниво орган е пропорционална на интензивността на конфликта).

Благодарение на GNM, нашият приятел е успял да определи конфликта си, да разбере естеството на лечебните симптоми и да позволи на лечебния процес да завърши, с ясното съзнание, че конфликтът е бил напълно решен („Ако бях продължил да се тревожа за случката, щях да имам непрекъснати рецидиви, които правят състоянието хронично“).

Източник: www.LearningGNM.com